

BIBLIAI VILÁGNÉZET

December 10., szombat délután

Ha a Mindenhatónak erejében küzdünk, végül is az örökösök oldalán állunk majd, mert diadalt aratunk. A legnagyobb feladatok, a legveszedelmesebb jelenetek még előttünk állnak. Élet-halál harc vár ránk. Vajon felkészültünk-e rá? Isten még mindig szól az emberekhez. Különböző úton-módon szól hozzájuk. Vajon meghallják-e szavát? Vajon bizalommal tesszük-e kezünket az övébe s mondjuk-e, vezess, irányíts engem!

Van elég értéktelen vallásosság, de értéktelen kereszténység nem létezik. Álvallásokban az „én” sokat szerepelhet, ám keresztényi életben nem mutatkozhat. Ti Isten munkatársai vagytok. Krisztus mondotta: „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” Csak akkor lehetünk a nyáj pásztora, ha levetkőztük sajtóságos szokásainkat, modorunkat, s átalakultunk Krisztus képására. – *Bizonyságtételek lelkészeknek*, 339. o.

Igencsak szükség van azok számára, akik hiszik az igazságot, hogy folyamatosan haladjanak előre Őérette, felnőtt állapotra növekedve Krisztus Jézusban. Nincs idő a visszaesésre és érdektelenségre. Mindenkinek élő tapasztalata kell legyen az Isten dolgaiban. Gyökerezzetek meg. Legyetek megalapozódva a hitben, hogy mindent elvégezve megállhassatok megingathatatlan Istenbe vetett bizalomban az idő során, ami majd próbára teszi minden ember munkáját és jellemét. Gyakoroljátok erőtöket a lelki dolgokban, míg meg nem tudjátok becsülni az Isten szavának mélyebb dolgait, és tovább nem juttok erőről-erőre.

Ezrek igényelik az igazság világosságát, akik egy lépést sem tesznek előre... Nincs élő tapasztalatuk annak ellenére, hogy minden előnyük megvolt... Isten Szava lelki szabadságot és megvilágosodást kínál azoknak, akik buzgón keresik. Azok, akik elfogadják Isten ígéreteit, és élő hittel azokon munkálkodnak, majd a menny világosságát nyerik életükben. Isznak az élet forrásából, és másokat is elvezetnek azokhoz a vizekhez, amelyek saját lelküket is felfrissítették. – *Isten fiai és leányai*, 332. o.

„Lesz idő” – írja Pál Timóteusnak –, „amikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; és az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mesékhez odafordulnak. De te józan légy mindenekben, szenvedj, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd!” (2Tim 4:3-5)

Az egészséges tudomány bibliai igazság – amely jámborságot és hűséget követel, s Isten népét megerősíti hitében. Az egészséges tudomány nagy jelentőségű az elfogadóra, különösen a tanítóra és az igazság prédikátorára nézve, mert Krisztus minden szolgája – bármilyen szolgálatot végez is – felelősséggel tartozik, mint az Úr követe, akár hű, akár hűtlen. – *Az evangélium szolgálói*, 311. o.

December 11., vasárnap

Jézus csodálatos példája, semmihez sem fogható gyöngédsége, amivel megérintette a lesújtott emberek érzelmeit, továbbá az, hogy sírt a sírókkal, és örült mindazokkal, akik örvendeztek az Ő szeretetének, mélységes befolyással kell, hogy bírjon mindazok jellemére, akik szeretik Istent, és megtartják a parancsolatokat.

Ők zúgolódás nélküli megértéssel és kedvességgel fognak viszonyulni az emberekhez. Szavaikkal és jóságos cselekedeteikkel pedig olyan módon teszik könnyebbé a remegő lábak előtt az utat, mint amilyen útra vágynak ők maguk is. Mivel minden nap és minden órában áldásokat kapunk Istentől, hálánk kifejezéseként nem tehetünk kevesebbet, mint önzetlen érdeklődést és kedvességet tanúsítani azok iránt, akikért Krisztus meghalt. – *Our High Calling*, 183. o.

Ha Krisztus tanítványai lettünk, Tőle tanulunk. Minden nap megtanulunk legyőzni egy kellemetlen jellemhibát, minden nap az Ő példáját követjük, és egyre közelebb kerülünk Példaképünkhöz. Ha örökölni szeretnénk a mennyei lakhelyeket, akkor itt kell olyan jellemet kialakítanunk, amilyennel a menny lakói fognak rendelkezni.

Az isteni elvárások bölcsességgel és jósággal lettek megfogalmazva. Ha engedelmessé válnak ezeknek, akkor az elménk széles látókört nyer, a jellemünk jobbá lesz, a lelkünk pedig olyan békét és nyugalmat talál, amelyet ez a világ sem nem adhat, sem nem vehet el tőlünk. – *That I May Know Him*, 121. o.

Krisztus így adta át tanítványainak megbízásukat. Gondoskodott a munka folytatásához szükséges ellátásról és felszerelésről, s magára vállalta a felelősséget a munka sikeréért. Amíg tanítványai engedelmessé váltak, és Vele együtt munkálkodtak, addig nem szenvedhettek kudarcot. Menjetek el minden néphez, parancsolta nekik. Menjetek el a földgolyó legtávolabbi részéig, de legyetek mindig tudatában jelenlétemnek. Dolgozzatok hittel és bizalommal, mert soha nem hagylak el benneteket.

Az Üdvözítő tanítványainak adott megbízása kiterjed minden hívő emberre. Magába foglal minden Krisztusban hívő embert az idő végéig. Végzetes tévedést követnénk el, ha azt feltételeznénk, hogy a lelkek megmentésének a munkája egyedül csak a felszentelt lelkészekről függ. Krisztus mindazokat megbízta az evangélium hirdetésével, akikhez eljutott a mennyei ismeret. Krisztus mindazokat felavatja, felszenteli arra, hogy munkálkodjanak embertársaik üdvösségéért, akik már megkapták és magukban hordják életét. [...]

Mindenkinek, aki hallja, meg kell ismételnie a meghívást. Legelső kötelessége az kell legyen, hogy lelkeket nyerjen meg Krisztusnak. Lehet, hogy nem képes a nagy összejöveteleken prédikálni, de munkálkodni tud egyes emberekért. Közölni tudja velük azt a tanítást, amit Urától kapott. Az egyházi szolgálat nemcsak prédikálásból áll. Azok is szolgálnak, akik megkönnyítik a betegek és szenvedők helyzetét; akik segítséget nyújtanak a szükségben levőknek; akik a vigasztalás szavait mondják el az elcsüggedteknek és a kishitűeknek. Közel és távol egyaránt vannak olyan lelkek, akikre nyomasztólag hat bűntudatuk. Nem a nehézség, a túlhajszolt munka vagy a szegénység az, ami lealjasítja az embert, hanem a véték és a bűnös cselekedet. Ez tesz bennünket nyugtalanná és elégedetlenné. Krisztusnak olyan szolgákra van szüksége, akik megpróbálnak a bűntől megbetegedett lelkeken segíteni. – *Jézus élete*, 822. o.

December 12., hétfő

Istent legjobban úgy dicsőíthetjük, ha megszentelt eszközévé válunk, ha általunk munkálkodhat, megnyilatkozhat. Az idő gyorsan rohan, int felénk az örökkévalóság. Ne fosszuk meg Istent attól, ami az övé. Ne tagadjuk meg tőle azt, amiért ugyan jutalmat kapunk, de amit károsodásunk nélkül vissza sem tarthatunk. Isten egész szívetekeket kéri, adjátok át neki. Tulajdona az mind a teremtés, mind a megváltás által. Értelmi

erőtokeket kéri, adjátok át neki, hiszen az övé. Pénzeteket kéri, adjátok oda, mert ez is az Ő tulajdona. „Nem a magatoké vagytok, mert áron vétettetek meg.” (1Kor 6:19–20) Isten csak a megszentelt lélek hódolatát kívánja, olyan lélekét, akit a szeretet által tevékeny hit készített elő, hogy neki szolgáljon. A legmagasabb eszményt tárja elénk: a tökéletességet. Felkér bennünket, éljünk teljesen és tökéletesen Őérette ezen a világon, ahogyan Ő helytáll érettünk Isten színe előtt. – *Az apostolok története*, 566. o.

Testvér és testvérnő mindaddig nem gyakorol mindenben mértéktelenséget, míg Isten kegyelme át nem alakította szívüket.

A körülmények nem munkálhatják a megújulást. A kereszténység a szív megújulását javasolja. Amit Krisztus belül elvégez, azt kell a megtért gondolkodás felügyelete alatt megvalósítanunk. Az az elgondolás, hogy kívülről kezdjük befelé haladni, sohasem vált be, és sosem fog beválni. Istennek az a terve veletek, hogy magában a minden nehézség gyökerében, a szívben kezd munkálkodni, s akkor szívetekből az igaz élet elvei fakadnak majd, és ennek lesz a következménye a megújulás kívül és belül. – *Étrendi és táplálkozási tanácsok*, 35. o.

„Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, mint ahogy jó dolga van lelkednek.” (3Jn 1:2)

Saját testünk helyes igénybevétele a legértékesebb lecke, melyet az ember megtanulhat. Ne végezzünk csupán agymunkát, megtorpanva annál, vagy csak testmozgást és semmi mást, hanem a lehető legjobban használjuk ki az emberi szervezet különböző részeit – agyat, csontot, izmot, fejet, szívet.

Az önmagunkkal való helyes bánásmód magába foglalja az önmagunk, a világ és az Isten iránti kötelességeink teljes körét. Használjuk fel fizikai erőnket mentális erőnkkel arányosan! [...]

Az Úr é vagy, mert Ő teremtett téged. A megváltás révén is az övé vagy, mert életét adta érted... Őrizd élő szervezeted minden részét, hogy Istennek szentelhesd! Őrizd meg az Ő számára! Egészséged a fizikai szervezet helyes működésén múlik. Ne használd rosszul egyetlen Istentől kapott erőforrásodat sem, legyen az fizikai, mentális vagy erkölcsi erő! Minden szokásodat az elme irányítása alá kell helyezni, amely maga is Isten irányítása alatt áll. – *Isten fiai és leányai*, 171. o.

December 13., kedd

Sokan felismerik nagy hiányosságukat, és bár olvasnak, imádkoznak, döntéseket hoznak, mégsem fejlődnek. Úgy tűnik, nincs erejük ellenállni a kísértésnek. Ez annak tudható be, hogy nem mélyen ásnak. Nem keresik kellő komolysággal a szív megtérését, pedig minden a szívből ered, és csak a tiszta szív bizonyítja, hogy Krisztus lakozik a lélekben. Minden jellemhiba a szívből ered. A büszkeség, a hiúság, a fékezhetetlen temperamentum és az irigység is az emberi szívben lakozik, amely nem született újjá Krisztus kegyelme által.

Ha a szívet megtisztítják, érzékennyé és nemessé teszik, akkor erről mind a szavak, mind a cselekedeteket bizonyosságot tesznek. Ha az ember a lelkét teljes mértékben aláveti Istennek, akkor teljes bizonyossággal támaszkodhat az isteni ígéretekre. Az ilyen ember buzgón imádkozik, és mindent megtesz szavai és tettei megfékezése érdekében. – *Our High Calling*, 336. o.

És mégis tennünk kell valamit, hogy ellenállhassunk a kísértésnek. Aki nem akar Sátán tervének prédájává válni, annak jól meg kell őriznie a lelkéhez vezető utat. Kerülnie kell a tisztátalan gondolatokat sugalmazó dolgok olvasását, szemlélését vagy meghallgatását. Gondolatait még véletlenül sem szabad szabadjára engednie, hogy olyan dolgoknál kalandozzanak, amelyet lelkének ellensége sugallhat... Pál apostol szavai pedig ezek: „Amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.” (Fil 4:8) Ez komoly imádkozást és szüntelen örködést kíván. A Szentlélek állandó befolyása kell, hogy támaszunk legyen, aki gondolataink fölfelé irányítja és rászoktatja arra, hogy tiszta és szent dolgokkal foglalkozzon. És nekünk szorgalmasan kell tanulmányoznunk Isten Igéjét. A zoltáríró ezeket mondja: „Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útát, ha nem a te beszédednek megtartása által?” És ismét: „Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” (Zsolt 119:9, 11) – *Pátriárkák és próféták*, 460. o.

Engedd, hogy lelked mélyüljön el az Isten Igéjében található dicsőséges igazságok elmélkedésében, és többé nem fogsz olyasmire vágyni, amid nincs. Egyre inkább alá fogod becsülni az értéktelen, hiábavaló gondolatokat. Folyton igyekszel elérni az erény és a szentség magas mér-

céjét, amelyet az evangélium eléd állít. Egyre többet akarsz megismerni Isten életéből, és Istennel az Ige által fogsz beszélgetni.

Az eléd állított magasztos mércét szemlélve egy tisztább és szentebb légkörbe, egyenesen az isteni jelenlétbe emelkedsz. Ha ott maradsz, akkor a tőled áradó fény szétáradhat mindazokra, akikkel kapcsolatba kerülsz. – *In Heavenly Places*, 161. o.

December 14., szerda

„De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke – mondotta Jézus –, elvezérel majd titeket minden igazságra.” (Jn 16:13)

A vigasztalót Jézus „az igazság Lelkének” (Jn 16:13) nevezi. A Vigasztaló feladata az, hogy meghatározza és őrizze az igazságot. Mindenekelőtt az igazság Lelkeként lakozik a szívükben, és így lesz Vigasztalónk. Az igazságban vigasztalás és békesség van, de a hamisságban nem találhatunk sem igazi vigasztalást, sem igazi békességet. Sátán hamis elméletek és hagyományok útján tesz szert hatalomra elménk felett, s miközben az embereket a tévedések útjára vezeti, eltorzítja jellemüket. A Szentlélek a Szentírás útján szól az elménkhez, és az igazság bélyegét nyomja rá a szívünkre. Így tárja fel a tévedésünket, és űzi ki azt a lelünkéből. Krisztus az igazság Lelkével, aki Isten szava által munkálkodik, von bennünket az Ő választott népét oltalma alá. [...]

Az összes ajándék közül a Szentlélek volt a legmagasabb rendű ajándék, akiért az Atyához népe felemelése érdekében könyörgött. Krisztus azért adta nekünk Lelkét, hogy megújító erőforrásunk legyen. Nélküle Krisztus áldozata nem jelentett volna számunkra semmi segítséget. A gonosz hatalma évszázadok óta erősödik, és bámulatos, ahogy az emberek alávetették magukat ennek a sátáni fogságnak. Csak az Isten-ség harmadik személyének a hatalmas erejével tudunk ellenállni a bűnnek, és tudjuk azt legyőzni. A Szentlélek nem korlátozott erővel jön el hozzánk, hanem isteni hatalmának, erejének a teljességével. A Lélek az, aki eredményessé teszi mindazt, amit a világ Megváltója vitt véghez. A Lélek az, aki megtisztítja szívünket. A Lélek útján a hívó ember részese lesz az isteni természetnek. – *Jézus élete*, 670–671. o.

Keressük tehát Istent egyénenként. Ez személyes feladat. Húzódjunk közel Istenhez. Semmit se engedjünk tevékenységünkbe, ami hamis színben tüntetné fel a jelen igazságot. Mindenki vallja be, nem a testvére, hanem a maga bűnét. Alázza meg szívét Isten előtt, s teljék meg annyira

a Szentlélekkel, hogy életéből meglátszódjék, hogy újjászületett. Ezt olvassuk: „Mindannak, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen. Annak, aki hisz benne.” (Jn 1:12)

Mindennapi életünkben éljük és gyakoroljuk Krisztus örömeit. Isten szolgálja meg mindennemű hidegségtől, minden önzéstől. Isten munkájában nagy érték az egyszerűség, szelídség és alázatos szív. Igyekeztek bizalomban és szeretetben egyesíteni a munkásokat. Ha el tudjátok ezt érni, ti magatok legyetek igazak, a többit pedig bízzátok Istenre. Tevékenykedjétek hittel és imával. Válasszatok ki keresztény fiatalokat, és tanítsátok őket, hogy munkásokká legyenek. Ám ne legyenek kőszívűek, hanem akik összhangban kívánnak élni.

Kérem az Urat, hogy változtassa meg azok szívét, akik ha nem tesznek szert nagyobb kegyességre, kísértésbe fognak esni. Könyörgök, hogy lágyítson meg és csillapítson le minden szívet. Élünk közeli kapcsolatban Istennel, hogy szeretni tudjuk egymást, miként Krisztus szeret bennünket. Ebből kell megtudni a világnak, hogy Krisztus tanítványai vagyunk. Senki se magasztalja magát. Ha a munkások megalázzák szívüket Isten előtt, nem marad el az áldás. – *Válogatott bizonyágtételek a gyülekezeteknek*, 218–219. o.

December 15., csütörtök

A világon minden mozgásban, háborgásban, nyugtalanságban és izgalmában van. Az idők jelei vészjóslóak. Az eljövendő események előrevetítik árnyékukat. Isten Lelke visszavonul a földről. A tengeren és a földön egymást követik a szerencsétlenségek. A viharok, földrengések, tüzek, áradások, gyilkosságok egyre gyakoribbak. Ki ismeri a jövőt? Hol van a biztonság? Nincs semmiben bizonyosság, ami emberi vagy földi. Az emberek gyorsan felsorakoznak egy zászló, egy jelvény alá, amelyet kiválasztottak. Nyugtalanul várároznak és figyelik vezetőik buzgalmaikat. Kevesen vannak azok, akik éberesen várároznak Uruk megjelenésére, és munkálkodnak is azért. Az embereknek egy másik csoportja az első nagy hitehagyó lányomat követi, és fővezérsége alatt menetel. Csak kevesen hiszik szívükkel és lelkükkel azt, hogy van pokol, amelyet el kell kerülnünk, és van menny, amelyet el kell nyernünk.

A válság fokozatosan lopakodik ránk. A nap ragyog az égboltozaton, miközben bejárja szokásos körútját, és a menny még mindig hirdeti Isten dicsőségét. Az emberek még mindig esznek és isznak, ültetnek és építé-

nek, megnősülnek és férjhez mennek. A kereskedők még mindig vásárolnak és eladnak. Az emberek még mindig küzdenek egymás ellen, mert versengenek a magasabb helyért. A szórakozások kedvelői még mindig előzönlük a színházakat, a lóversenyeket, a szerencsejátékok poklait. Az embereken még felülkerekedik a nagyobb izgalmat nyújtó események utáni vágyakozás. A próbaidő, a kegyelmi idő azonban már a vége felé közeledik, és mindenkinek a sorsa örökre eldőlt. Sátán látja, hogy az ideje rövid. Minden erejét és lehetőségét beveti annak érdekében, hogy az embereket becsaphassa, megtéveszthesse, megkötözhesse és megigézhesse, míg a próbaidő, a kegyelmi idő le nem telik, véget nem ér, és az irgalom ajtaja örökre be nem csukódik. – *Jézus élete*, 636. o.

Az ember bűnösségén nem szépít az a tény, ha nem képmutatóskodik. Csak akkor vagyunk biztonságban, ha azonnal engedelmeskedünk, amikor a Szentlélek szól a szívünkhöz. Amikor szólít: „Eredj, munkálkodjál ma az én szőlőmben” – ne utasítsd el! „Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket.” (Zsid 4:7) Veszélyes dolog halogatni az engedelmisséget. Lehet, hogy soha többé nem hallod meg a hívást. [...]

Ha lelkiismeretesen ápolod lelked szőlőskertjét, Isten munkatársul vesz maga mellé, és megbíz azzal, hogy ne csak magadért munkálkodj, hanem másokért is. Bár Krisztus a szőlőskerten a gyülekezetet érti, de azt nem mondja, hogy csak a gyülekezet tagjait szeressük, és csak értük munkálkodjunk. Az Úr szőlőskertjét ki kell szélesíteni. Az Úr ki akarja terjeszteni szőlőjét az egész világra. Amikor eligazítást és képességeket ad az értékes palánták gondozásához, nekünk is meg kell tanítanunk rá másokat. Így szélesítjük az Úr szőlőjét. Isten látni akarja hitünk, szeretetünk és türelmünk jeleit. Figyeli, hogy felhasználjuk-e minden lelki ajándékunkat; igyekszünk-e jól képzett munkások lenni szőlőjében a földön, hogy beléphessünk országába, abba az édeni otthonba, amelyet Ádámnak és Évának törvényszegésük miatt el kellett hagyniuk. – *Krisztus példázatai*, 280, 282. o.

December 16., péntek – További tanulmányozásra

Megszentelt élet, „Igaz- és tévtanok” című fejezet.